

νε μιά μέρα. Έκρυψε τὰ δάκρυά της καὶ γιὰ νὰ μὴ τὸν βλέπη, ἄλλαξε δρόμο καὶ δὲν περνοῦσε πειὰ μπροστὰ ἀπὸ τὸ μπάρ. Ἐκεῖνος τότε συλλογίστηκε πὼς ἔπρεπε νὰ βρῇ ἕνα καινούργιο μαρτύριο. Ἐνα βράδυ, λοιπὸν, δὲν πῆγε νὰ κοιμηθῇ στὸ φτωχικὸ δωμάτιό της. Ἡ Μαρία πέρασε μιά ἐφιαλτικὴ νύχτα. Τὸ πρωῒ, πράσινη ἀπὸ τὴν ἀγωνία, ἔκανε νὰ τρέξη στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα γιὰ νὰ δῇ μήπως εἶχε πάθει τίποτε, μὰ δὲν τὴν ἔπαιρνε ἡ ὥρα κι' ἔτσι βιάσθηκε νὰ πάη στὸ κατάστημα. Ἐκεῖ ὁ Ρενὲ τὴν ὑποδέχτηκε μ' ἕνα θριαμβευτικὸ χαμόγελο. Ἡ Μαρία, τὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ ζητήσῃ καμμιά ἐξήγησι. Περιμένε νὰ φτάσῃ τὸ μεσημέρι, μὰ τότε, μόλις ἄνοιξε τὸ στόμα της, ὁ Ρενὲ πῆρε τὸ καπέλλο του κι' ἔκανε νὰ φύγῃ.

— Πρέπει νὰ εἶμαι τρελλή γιὰ νὰ σ' ἀγαπάω ἔτσι! τοῦ εἶπε ξεσπῶντας σὲ λυγμούς.

Μὰ ἐκεῖνος, τὴν ἄλλη μέρα κιόλας, γιὰ νὰ τὴν τιμωρήσῃ, ἔφυγε γιὰ νὰ πάη νὰ καθῇσῃ δυὸ μέρες μὲ τοὺς γονεῖς του, στὴν ἐξοχή. Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι ὅμως καφενεῖο, πρὶν φύγῃ, τῆς ἔστειλε ἕνα γράμμα.

«Ἀντίο, τῆς ἔγραψε. Πάω νὰ ζήσω μὲ μιά ἄλλη. Ἐλπίζω νὰ μὴ μοῦ κρατήσῃς κακία, γιὰτὶ δὲν μπορεῖς νὰ μ' ἐξαναγκάσῃς διὰ τῆς βίας νὰ σ' ἀγαπήσω. Ἐπειτα δὲν πρέπει, εἰπεῖς σὲ λυγμούς, νὰ καταστρέψω τὴ ζωὴ μου! Στὸ κατάστημα ὅμως θὰ βλέπω μαστε κάθε ἡμέρα, ὅπως πρῶτα...»

Αὐτὴ ἡ ἰδέα, ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπε κάθε μέρα, τὴν ἔκανε νὰ καταλάβῃ πὼς ἡ ζωὴ της πειὰ εἶχε καταστήσει ἀνυπόφορη.

Ἀφῆσε τὸ γράμμα ἀπάνω στὸ τραπέζι, ἔκανε μιά μικρὴ προσευχή, γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ σὰν σκύλος, ἄνοιξε τὸ ρουμπινέττο τοῦ γκαζιῦ κι' ἔπειτα ξαπλώθηκε στὸ κρεβάτι της.

Ὁ θάνατος δὲν ἄργησε νάρθῃ. Ὁ Ρενὲ στὸ μεταξὺ αὐτὸ λογάριζε τὴ χαρὰ ποὺ θὰ δοκίμαζε βλέποντάς τὴν νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ κατάστημα πρὶν χλωμὴ καὶ πρὶν κλαμένη. Ἐπειτα, θὰ ξανακαθόταν πάλι μαζὺ της, γιὰ νὰ ἐπιγοήσῃ κανένα ἄλλο μαρτύριο. Ὅταν ὅμως ἔμαθε τὸν θάνατό της, τὰ ἔχασε γιὰ μιά στιγμὴ κι' ἄρχισε νὰ βασανίζεται ἀπὸ τύψεις.

— Τί ἀνόητη ποὺ ἦταν!... ψιθύρισε.

Μὰ ἡ τύψεις, σὰν πυρωμένα καρφιά, ἄρχισαν νὰ τοῦ τρυποῦν τὸ κεφάλι καὶ τὴν καρδιά. Τὸ περίεργο μάλιστα εἶνε ὅτι ἡ γυναῖκες τὸν κύτταζαν τώρα μὲ κάποια συμπάθεια, περίεργες νὰ μάθουν, γιὰτὶ εἶχε αὐτοκτονήσει γι' αὐτὸν ἡ Μαρία Μπροσύ. Καὶ μερικὲς ἔδειξαν γρήγορα πὼς ἦσαν πρόθυμες νὰ τὸν παρηγορήσουν. Μὰ ὁ Ρενὲ, θέλοντας νὰ κἀνῃ τὸν κατακτητὴ, εἶχε γίνει ἕνας δῆμιος τοῦ ἔρωτος, γιὰτὶ αὐτὸς εἶχε σπρώξει στὸ θάνατο τὴν δύστυχη Μαρία. Κι' ἔτσι, ἡ ἐκδίκησιν τῆς μοίρας τὸν τιμώρησε σκληρὰ. Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, ὁ Ρενὲ δὲν μπόρεσε οὔτε νὰ κατακτήσῃ, οὔτε ν' ἀγαπήσῃ καμμιά ἄλλη γυναῖκα, γιὰτὶ δὲν ἔβλεπε διαρκῶς μπροστὰ του τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ θλιβερὸ πτώμα τῆς Μαρίας, τὸ φάντασμα τῆς ἀδικοχαμένης κόρης!...

ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΥΝΝΕ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Ὁ διευθυντὴς κάποιου γνωστοῦ φρενοκομείου προσπαθεῖ νὰ τηλεφωνήσῃ κάποιου. Ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ λέει κάτι ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει, κι' ἔξω φρενῶν τῆς φωνάζει:

— Γνωρίζετε μὲ ποιὸν μιλάτε;

— Ὁχι! τοῦ ἀπαντᾷ ἐκείνη. Ἀλλὰ γνωρίζω ποῦ εἴσθε!

* * *

Ὁ σ ὕ ζ υ γ ο ς.— Πρίεργο, τὸ ξυράφι μου δὲν κόβει καθόλου.

Ἡ σ ὕ ζ υ γ ο ς.— Πὼς συμβαίνει αὐτὸ, ἀγάπη μου; Χθὲς ποῦ ἔκοψα τοὺς κάλους μου, ἦταν ἐν τάξει!

— !...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθηματικὸν ρομάντζο μηνιαίως.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῇ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις τῶν. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομπᾶς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἐξαιρετικὰς φιλόλογικὰς ἀπολαύσεις.

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Πρεβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Ἀ. Δουμά (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος ντε Σεμουᾶ.
- 12) «Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὁκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβάλ.

Ὅσοι δὲν ἐπρολάβετε νὰ προμηθευθῇτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ δραχμὰς 8 καὶ χωρὶς δελτία.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

- «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.
- «Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.
- «Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.
- «Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ
- Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγάρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελευτῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιούνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.